

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg var glad for hr. Ole M. Niensens bemærkning, men jeg savner sådan set at få et svar. For mig er det jo vigtigt, at man fastholder fredspligten, og at man fastholder forhandlingsretten.

Derfor mangler jeg et svar, og jeg har prøvet at stille spørgsmålet et par enkelte gange under debatten: Hvordan har man tænkt sig, at man vil håndtere de uorganiserede arbejdsgivere, så vi kan fastholde fredspligten? Så vi kan fastholde forhandlingsretten? Så vi kan sikre, at vi også har et stabilt arbejdsmarked i fremtiden?

Kl. 11.55

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg tror ikke, at jeg forstår spørgsmålet, for netop de uorganiserede arbejdsgivere vil jo stadig væk være problemet, hvis vi synes, at de er et problem. Nu vil jeg sige, at uorganiserede arbejdsgivere faktisk kan være nogle ganske udmærkede arbejdsgivere.

Men jeg må indrømme, at jeg ikke rigtigt forstår, at det skulle være et øget problem under det her, men det vil jeg gerne drøfte på et senere tidspunkt. Det må vi kunne få uddybet ved en eller anden lejlighed.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg vil gerne høre: Forestiller hr. Ole M. Nielsen sig virkelig, at fagbevægelsen og arbejderne ikke vil opfatte ophævelse af eksklusivaftalen som et voldsomt angreb på de kollektive rettigheder og som en kraftig forringelse af mulighederne for at sikre sig nogle ordentlige løn- og arbejdsvilkår?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det er beklageligt, at hr. Ole M. Nielsen, som er forslagsstiller til det her forslag, ikke har dykket ned i forarbejderne til det, der blev lavet omkring fredspligten, hvor man jo klart og tydeligt kan læse også de højesteretsdomme, der er faldet, hvor man har haft det her forslag til behandling. Det, der er tale om, når man kan kræve en eksklusiv aftale, er, at man på den måde kan holde en uorganiseret arbejdsgiver til en aftale og også få ham til at respektere denne aftale.

Og det er den eneste måde, det eksisterer på, for Dansk Arbejdsgiverforening kan ikke gå ind med den lovgivning, som findes i dag, og sige:

Vi boykotter den virksomhed, fordi den undergraver vores eksistensmulighed.

Derfor var det her, da man lavede det arbejdsretlige system, det eneste værn, man kunne stille op. Det er derfor, at jeg spørger: Hvad er det for et værn, man vil stille i stedet?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil gerne beskæftige mig med det problem, som hr. Ole Vagn Christensen mener, der er omkring fredspligten. Jeg må indrømme, at jeg ikke kan forstå, at det ikke kan løses, selv om vi ikke har eksklusivaftaler.

Så til fru Pernille Falcon: Jo, jeg er da helt sikker på, at det vil opfattes som værende et angreb på fagbevægelsen og lønmodtagernes rettigheder. Og jeg har fuld tillid til, at lønmodtagerbevægelserne vil gøre, hvad de kan, for at deres medlemmer opfatter det som et angreb på deres rettigheder. Det har jeg fuld tillid til. Det er jo en del af deres eksistensberettigelse. Det er helt klart, at det vil være det, og den tur må vi tage.

Det er alvorligt at få brudt nogle fordomme, og det bygger meget, meget på fordomme og varetænkning osv. Det skal vi have gjort op med, og det vil give ganske megen blæst, det er jeg heller ikke i tvivl om. Men den blæst vil jeg gerne stå i.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Til hr. Ole M. Nielsen og hr. Bent Bøgsted og til hr. Anders Samuelson: Jeg vil godt bekræfte, at når regeringen har kortlagt omfanget af problemet, fremsætter vi et lovforslag i begyndelsen af oktober, der går ud på at tilsidesætte de bestemmelser i kollektive overenskomster, som medfører, at en lønmodtager eller en arbejdsgiver skal være medlem af en bestemt forening.

Jeg vil godt rette en misforståelse, der er gået lidt igennem debatten her, at det her skulle være rettet mod lønmodtagerne. Det her indgreb er rettet mod arbejdsgivere og arbejdsgiverorganisationer og lønmodtagerorganisationer, som laver aftaler om, at man skal være medlem af en bestemt forening. Så derfor vil jeg godt lige have den misforståelse ryddet af vejen.

Så synes jeg, at debatten jo igen viser, at der er et forskelligt syn på frihed: Venstrefløjen hylder organisationernes frihed, vi andre tager det enkelte menneskes parti og sætter mennesker først og vil beskytte dem mod at være tvunget til at være medlem af en forening, for at kunne tjene